

Myrtus communis (Mirt pospolity)

rodzina Myrtaceae (Mirtowatych)

Rodzaj mirt obejmuje około 100 gatunków, które głównie występują w obszarach tropikalnych. **Mirt pospolity** pochodzi z zachodniej Azji i obszaru śródziemnomorskiego. W czasach starożytnych był on symbolem płodności, a w późniejszych - symbolem czystości i niewinności. Oprócz funkcji rośliny ozdobnej (mirt jest uprawiany ze względu na kwiaty, owoce i aromatyczne ulistnienie), pełni funkcje użyteczne – z mirtu wytwarza się olejek eteryczny dla przemysłu kosmetycznego, napar z liści działa antyseptycznie oraz ściągająco i był stosowany do leczenia łuszczycy, stłuczeń i hemoroidów oraz jako przyprawa do potraw. Surowcem są liście, kwiaty i owoce.

Jest zimozielonym, pachnącym krzewem wrażliwym na mróz (temp. powyżej 5°C), osiąga w naturze wysokość 3-5 metrów. Jako roślina doniczkowa raczej nie wyrasta powyżej 50 cm. Jest rośliną zwartą, gęstą - ma dużo cienkich gałązek. Łodyga jest okrągła, żebrowana, w pierwszym roku czerwona, w drugim zdrewniała, brązowa. Liście drobne, owalne, wydłużone, skórzaste, błyszczące o zapachu korzenno-pomarańczowym. Mirt kwitnie długo, praktycznie całe lato (od końca czerwca do końca września), ma małe, białe kwiaty z żółtymi pręcikami, osadzone pojedynczo, które słodko i upojnie pachną. Wymaga dobrze wietrzonego stanowiska, ale za to nie potrzebuje ciepła, wręcz jest wrażliwy na zbyt wysoką temperaturę zimą (powinna wynosić od 5-10°C).

Latem najlepiej rośnie wystawiony na wolne powietrze. Podczas okresu wegetacji wymaga obfitego podlewania, ale nie znosi twardej wody. Nawożenie stosujemy od końca czerwca raz w tygodniu. Młode rośliny wolą lekką glebę, starsze możemy sadzić do ziemi cięższej, złożonej z ziemi inspektowej i liściowej z dodatkiem torfu i piasku, bez wapnia. Nie przesadzamy zbyt często. Mirt rozmnaża się z sadzonek (najlepiej sadzonki z piętką).